

omnes illi grati animi testimonium tribueres: conice hinc, quomodo tibi gratum sint habitus animi Sancti, ubi licet...

Potestis quotidie animas in Calum mittere, & in singulis ferre momenta hoc potest contingere, educendo illas de Purgatorio per preces vestras, per vestra Sacrificia, quae...

Si magnam est patientibus animabus solatium certas esse salutis, hanc enim fecerunt a reprobus omni spe, & solatio carebitis: inquit, hanc esse causam satis idoneam...

Politquam ob oculos eas rationes attuli, quibus teneris operem ferre animabus fratrum tuorum in Purgatorio gementium, & operem tuam implorantium enisimim precibus, licet mihi, ut tandem finem faciam tristi huic argumento...

Discrimen inter statum animarum Purgatorii & Insuperiorum.

quorum vestrorum; vos qui interfestati habitis sub oculis eorum sepulchra, quomodo oblitivissimi eorum in vita altera, a quibus in hac nati estis? Videtur enim mihi inter has confusas voces operem flagrantium exaudire vocem Patris...

Vobis autem Matrona dilectus vir de medio flammarum clamat, ubi fides illa adeo sollemnitatibus jurata, ubi constant amicitia, postquam illi morti proximo pollicite estis, vos potius in illius sepulchro, quam in vobis visitare. Heu! mors viri illum abstrahit ab oculis vestris, cum oblivio illum ex corde, & cogitatione vestra deleverit. Alia ex parte...

Operis precium hic est animadvertere incomparabilem utilitatem Sacrificii Missae pro expiatione peccatorum Purgatorii: praeter ceteris quibuscumque bonis operibus, quae exerceri, offerrique Deo possunt in formam suffragii. Cum enim hoc Sacrificium agat per se, atque ex propria virtute, ut docent Theologi: agit independentem a meritis personae illud offerentis, vel offerenti curantis, quod non praestat Penitentia, praesens, & mortificationes, quae eumdem in finem adhiberi conferuntur. Si enim hujusmodi actiones sunt, quantumvis in semet sancte sint, nisi fiant in statu gratiae, licet non sint inutiles omnino, tamen nec satisfaciunt pro peccatis illis, neque pro aliis. Sunt enim opera mortua, sicut vulgo appellantur, eam minime vivificant nisi per caritatem, & gratiam justificatam, quae tribuit illis pretium, & a qua omnes actiones nostrae bonae hauriunt meritum, & virtutem, quam habent satisfaciendi. Sed cum Altaris Sacrificium hanc a se ipso virtutem habeat, sive Sacerdos sit in gratia sive fecus, nihilominus operatur. Si Sacerdos illud offert in peccato, committit ille quidem horribile sacrilegium, de quo dabatur non potest; sed quod offertur Sacrificium pro expiatione animarum, quae expiantur, nihil amittit efficientiae suae, atque virtutis. Hoc ipsum de illo dicendum est, qui illud curat offerri. Si ille sit in statu peccati, per hanc actionem pro se nihil acquirit; sed Sacrificium quod defunctis procurat, atque credit in eorum solatium, quia hoc est pretium liberationis eorum undecumque proveniat; quoniam independentem operatur ab illo, qui vel ipsum offert, vel qui jubet offerri; & hac ratione tu operatur. Quod non semper dici potest de omnibus aliis bonis operibus, quae exhibentur Deo eadem mente, & pro eodem effectu. Auctor Sermonum in omnia argumenta.

Missae sacrificium praestantissimum est, quod ad animas de Purgatorio liberandas.

Missae sacrificium praestantissimum est, quod ad animas de Purgatorio liberandas.

Cyrius Catech. p. Mylas.

quidem coronam facimus, sed offerimus Jesum Christum pro peccatis nostris immolatum, ut illum reddamus propitium erga illos simul & nos. Sanctus Joannes Chrysostronus libro sexto de Sacerdotio, ita loquitur: Sacerdos, inquit ille, qui est ratiocinator Legatus pro universo Mundo, orator est, atque intercessor apud Deum, ut fit propitius peccatis omnium, non viventium duntaxat, verum etiam defunctorum. Et in Homilia 21. in Acta: Non est simpliciter Diaconus, qui clamat pro iis, qui mortui sunt in Jesu Christo, & pro illis, qui faciunt commutationes; non est Diaconus, qui hanc vocem emittit, sed Spiritus Sanctus; & in Homilia 3. in Epistolam ad Philippenses: Non frustra praecerant Apostoli, ut in venerabilem Myfteriorum celebrationem fiat commemoratio mortuorum, scientiam enim non mediocrem inde illis cedere utilitatem; aderat enim populus universum attollens manum in Calum, ibique posito adorabili Sacrificio, quomodo non placabit Deum orans pro illis? Idem sanctus Joannes Chrysostronus nos docet, opus non esse fletibus, neque lacrimis conco-

mitandum illum, qui mortuus est; sed adjuvandum precibus, elemosynis, & Sacrificiis: & alibi, non frustra ait, qui prope Altare est in celebratione divinatorum Myfteriorum exclamat pro omnibus in Jesu Christo dormientibus; si enim Sacrificium pro omnibus eius emundavit; dubitas ne, si quod fecerimus Sacrificium pro illis, qui defuncti sunt, hos inde non aliquid solatii perciperent? Sanctus Epiphanius in anacephalosis inter Ecclesiae dogmata memorat orare pro mortuis, adimplere divinum cultum pro illis, & Myfteriorum dispensationem. Sanctus Cyprianus locutus eo modo, qui sequitur; Episcopi Praedecessores nostri religiose consideratione, & salutari providentia praecerant, ut si quis frater obierit, nominetur Clericus pro illius tutore, & curatore; nulla pro illo fiat oblatio, nec pro illius requie Sacrificium celebraretur; non enim meretur in Altari nominari in Sacerdotum Oratione, qui avertere voluit Sacerdotes, & Ministros Altaris, Insuperiorum Catholicae Patriae Con-

DE OBSERVANTIA DIERUM DOMINICORUM, ET FESTORUM. M O N I T U M.

Ornati fideles Dominicum Diem subrogatum fuisse Judaeorum Sabbatho; quod adeo explicite imperatum fuit, ex quo in Mundo lex extitit, & Religio. Ecclesia praecipuum hoc in nova lege instituit; & addidit solum dies Festos sanctorum memoriae & Christianismi Mysteris sacros.

Quod ad Dominicos dies attinet, schismatici, quomodo ab Ecclesia secesserunt, illorum observandorum obligationem agnoscunt, tanquam a Deo ipso institutum, & voce culti ipsius dicantur, quin tamen ullam rationem habeant praecipientium, quae pariter proponit Ecclesia. Quod vero pertinet ad Sanctorum festivitates, illi erroris sui mordicus inhaerent, hoc observare debuerant, & putant se san-

subscire non debere huius obligationem, quam veris Fidelibus imponit Ecclesia. Argumentum hoc tractatur, non immobilitate iis, quae Theologi, Casuistae, & Controversistae docent, & quae omnimodo praecipua sunt, ac necessaria ad satisfaciendum huic praeccepto; sed praeter ea quae a nobis dicta sunt de hoc argumento in Tomo Primo Bibliothecae nostrae, ostendimus, ubi ipsi etiam Catholici in hoc argumento deficiant, & quomodo praecipuum hoc religiose, ac ut verum decet Christianum, sit observandum. Minimat persuasione nihil magis, nihilque saepius esse admonendum; nullum enim praecceptum esse reor, quod minus servetur, & in quo frequentius Christiani deficiant.

DE OBSERVANTIA DIERUM

Dominicorum, atque Fesorum.

AD Dominicos, Festoque dies Christiano ritu traducendos (utroque enim conjungo, quandoquidem ab Ecclesia non sequeuntur, & ab eadem utrique praecepta sunt obligandi) tria requiruntur; unum quorum sciendum, alterum faciendum, tertium vero omittendum. Primum non est obligatio, sed cognitio, ad Festos dies majorem cum pietate celebrandos; sed opus est, ut Christiani teneant mentem Dei, & Ecclesiae in hac institutione; ubi enim ignoratur, mens nostra remaneat vacua, & non habet unde cum utilitate occupetur. Generatim igitur dicimus, Dominicos, festoque dies institutos fuisse, ut per otium cum Deo pertractare possemus. Anima haec immortalis, nisi tempus haberet semet in Calum attollendi, & considerandi principium ex quo profecta est, & sese conjungendi cum extremo fine suo, ad quem est reversura; si facta propter Deum, semper advocata esset ab objecto dignissimo amore ipsius, ut semper curis suis, ac terrenarum humiliumque rerum cogitationibus distineretur. Indigebat illa tempore a reliquis negotiis vacua, ut uni vacaret Deo, ut illum cognosceret, ut opera ejus admiraretur, etque praecipuo Cordis sui motu devoveret: Vita libri cui titulus: Familia Sacra Patriae Cordis.

atione potius, quam pharmacis indigeret. Dominorum avastitia servorum vitam absumeret; & necessitas alendi Familiam pauperum artificum valetudini officeret, si tenerentur sine aliqua interpolatione quietis operari. Ex eadem.

Nallus festus est dies, qui non cedat in fidelium eruditionem. Dies Dominicus instituitur est, ut offerimus Deo nostras gratiarum actiones pro bonis omnibus, quae nobis largitus est per baptismum hebdomadam; atque ut ab illo petamus gratiam recte inchoandi illam quam sumus ingreturi. Haec eadem dies excitat in cordibus fidem nostrae resurrectionis ad gloriam; efficit, ut reminiscamur Resurrectionis Jesu Christi, propter quam declarata sunt sancta praee omnia diebus. Non possumus autem saepe exercere mentem nostram hujusmodi cogitatione, quae potest nos avertere a virtute, & effecere, ut vivamus virtuti. Alii festi dies naufragum habent Mysterium suum. Quidam exhibent nobis Jesum Christum in spectatissimis actionibus vitae suae. Sicuti nunquam illi testari possumus animam gratitudinem; ita nunquam nimis habere possumus occasiones, quae saepe ciant in nobis recordationem eorum, quae fecit pro nobis. Alii instituti sunt in honorem Dei patris, modo ad imprimendam in mente nostra justam magnalium suorum admirationem; modo ad ingendam in nos singularem fiduciam in ipsius protectione. Reliqui dies Festi in Ecclesiam introducti fuerunt, ut Sanctos coleremus, ac memoriae repeteremus, quos pacto praecara eorum opera facta sunt Deum remunerarentur; ut exemplum, atque utilitas nos efferent virtutum ipsorum imitatores. Ex libro Patris Joannis Cordis Tomo primo.

Ad Festos dies celebrandos, omnis Fidelis Missam audire debet, & grave peccatum est deesse huic officio legitima causa. Ecclesia praecipuum explicitum est; nec poterat illa praecipere, ut melius Festos dies sanctificaretur, & requirerent praesentiam nostram augustissimo, quod Deo offerri valeat, Sacrificio. Ut huic adstantur cum eo spiritu, quem a nobis postulat actio ita sancta; necesse est illi adhibere attentionem, devotionem & reverentiam. Videlicet oportet, ut nostras colligamus cogitationes, qua permitramus, ut anima nostra evagetur in res alias a proposito abhorrentes, & nostra modestia ita fit composita, ut accen-

Dignitas Dominicos, festos, nempe dies.

Christiani tenentur adire Missam diebus Dominicis, & festis.







